

בית משפט לעניינים מקומיים בנתניה

תו"ב 15-09-12604 עיריית נתניה נ' גל כפוף מרכז (2000) ואח'

מספר בקשה: 10

בפני כבוד השופט אלי ברנד

1. לוסיאן ליאור שוקרון
2. גל כפוף גל כפוף מרכז (2000)

מבקשים

נגד

הועדה המקומית לתכנון ובניה נתניה

משיבה

ב"כ המבקשים: עו"ד ד"ר ניסן שריפי
ב"כ המשיבה: עו"ד עידית פלד

החלטה

הבקשה וטענות הצדדים

לפני בקשת המבקשים-הנאשמים לעיון חוזר בהחלטתי מיום 11.12.17 המתירה הגשת תצלומי אויר ממערכת GIS בה עושה המשיבה-המאשימה שימוש כראיה, אשר הוגשה באמצעות מפקח מטעמה כחלק מדו"חות פיקוח שהגישה (ת/1) (להלן: "ההחלטה המקורית"). מדובר בהחלטה אשר ניתנה במהלך ישיבת ההוכחות מיום 11.12.17 לאחר שהסנגור התנגד להגשת תצלומי האויר, אשר אין חולק כי הומצאו לו במסגרת חומרי החקירה, ולאחר שהמפקח מטעם המשיבה החל להעיד וכאשר הללו הוצגו לו הסביר את צורת עבודתו ואת האופן בו הוציא את הצילומים ממערכת המחשב של המאשימה. הסנגור התנגד לעדות זו ולהגשת התצלומים בטענה כי נוהל העבודה לא היה חלק מחומרי הראיות ואין הצדקה לכך כי יחשף אליו לראשונה בישיבת ההוכחות רק בשל העובדה שחלק זה של העדות נועד להכשיר את הגשת תצלום האויר באמצעותו, וכן טען כי יש כללים שנקבעו בפסיקה לענין הגשת תצלומי אויר ואין להגיש תצלומי אויר בסטיה מכללים אלה. בעקבות התנגדות הסנגור ניתנה ההחלטה המקורית אשר לגביה ביקש עיון חוזר, ובשל חשיבותה להכרעה שלפני להלן לשון ההחלטה המקורית –

"אין ספק כי מדובר במסמך אשר היה בידי הסנגוריה ועל כן לא מצאתי בטענות הסנגור בסיס להתנגדות לעצם קבלתו כחלק מקובץ המסמכים המהווה את דוח הפיקוח מבלי לפגוע בכל טענה השמורה לסנגור לעניין קבילות תוכנו. אשר לטענות אודות נוהל, העד מעיד על צורת עבודתו ולא שמעתי בשלב זה התייחסות לנוהל עבודה וברי כי אם יעלה במהלך החקירה קיומו של נוהל אשר הוסתר מן הסנגוריה, לא תתאפשר הגשת מה שלא היה כחלק מחומר הראיות.

בית משפט לעניינים מקומיים בנתניה

תו"ב 15-09-12604 עיריית נתניה נ' גל כפוף מרכז (2000) ואח'

על מנת להפיס את דעת הסנגור, לאחר שממילא בשים לב לשעה, תשמע היום רק החקירה הראשית של העד יתאפשר לסנגור להערך בנחת לחקירתו הנגדית של העד, כל זאת כמובן מבלי לפגוע בכל טענה השמורה לו כאמור לעיל."

כפי שניתן לראות מן האמור בהחלטה, אין בה למעשה הכרעה בשאלת קבילות תצלומי האויר כשלעצמם ולענין תוכנם אלא רק לענין קיומם כחלק מדו"ח המפקח ת/1 תוך שהטענות לגופם נותרו שמורות וטעונות הכרעה.

עתה עותר הסנגור לעיון חוזר בהחלטה המקורית, כשעיקרי נימוקיו הם כי אין להתיר את הגשת תצלומי האויר באשר כתנאי להגשתו יש להוכיח האם מדובר בצילום מקורי ואותנטי, המתאר נאמנה את העובדות שמבוקש להוכיח באמצעותו והאם צולם בדרך המאפשרת לוודא כי לא נעשו בו שינויים העלולים לעוות את התמונה.

עוד טען הסנגור כי בעפ"א (מחוזי תל אביב) 80048/04 **אורן דאמרי נ' מדינת ישראל** (23.1.2005) (להלן: "פס"ד דאמרי") נקבעו ארבעה נתיבים אלטרנטיביים אפשריים להגשת תצלומי אויר, וכי בענייננו אין אופן הגשת התצלומים נכנס אף לגדרו של אחד מהם ועל כן אין הם קבילים.

הסנגור אף הפנה אל החלטות של מותבים אחרים בבית משפט זה, כגון בתו"ב (נתניה) 1398-11-12 **ועדה מקומית לתכנון ובניה שרונים נ' שמעון אבו ובניו בע"מ** (14.10.2015), עמ' 43 לפרוטוקול שורות 6-7, מפי חברתי כב' השופטת הדס שיינרט רוזנברג) ובת"פ (נתניה) 1055-06-14 **מדינת ישראל נ' יעקב קניגשטיין** (17.3.2016), עמ' 18 לפרוטוקול שורות 10-11, מפי חברי כב' השופט עוז ניר נאול, במסגרתן לא הותרה הגשת תצלומי אויר אשר הופקו ממערכת GIS כמו אלה העומדים עתה להכרעתי.

מנגד טוענת המאשימה כי בקשה לעיון חוזר מיועדת למקרים החריגים בהם חל שינוי נסיבות המצדיק עיון חוזר, במיוחד עת אין בעיון החוזר כדי לפגוע בזכויות הצד שכנגד, ואין מדובר בדרך המלך לתקיפת החלטות שיפוטיות בבית המשפט אשר נתנו עת עסקינן בטענות "ערעוריות" באופיין (רע"א 1574/11 **שטראוס שיוק בע"מ נ' משה אורמן**) (14.7.2011).

עוד טענה המאשימה הנטל להוכיח כי חל שינוי נסיבות המצדיק עיון חוזר בהחלטה מוטל על כתפי המבקש וכי לא חל בענייננו כל שינוי נסיבות והנאשמים אף מעלים את אותן טענות שהעלו טרם מתן ההחלטה (רע"פ 4965/16 **נ.ש.מ.ע. אחזקות בע"מ נ' מדינת ישראל**) (25.8.2016).

המאשימה הדגישה כי בית משפט זה, ככל בית משפט, אינו מהווה ערכאת ערעור על החלטותיו שלו וכי זכות ההשגה על החלטה דוגמת ההחלטה המקורית שמורה בהליך פלילי לשלב הערעור על פסק הדין, לו יוגש.

גם לגוף הענין מתנגדת המאשימה לבקשה וטוענת כי ההחלטה המקורית בדיון יסודה. לטענת המאשימה תצלומי האויר מהווים חלק ממאגר המוחזק אצלה ועומד לרשותה באופן שוטף ונעשה בו שימוש לצרכים שונים ורבים והוא מהווה חלק ממערכת המידע המופעלת על ידה, אין מדובר בצילומים שצולמו לצורך תיק ספציפי ולמעשה מדובר במאגר מעין – רשמי.

כן הפנתה המאשימה אל ערוצים נוספים המאפשרים הגשת תצלומי אויר, זולת הללו אשר הוכרו בפס"ד דאמרי, היינו – הגשתה כרשומה מוסדית על פי סעיף 36 לפקודת הראיות (נוסח חדש),

בית משפט לעניינים מקומיים בנתניה

תו"ב 15-09-12604 עיריית נתניה נ' גל כפוף מרכז (2000) ואח'

התשלי"א – 1971 כפי שנקבע בע"פ (מחוזי נצרת) 11-08-35726 מדינת ישראל נ' רשיד ניג'ם (14.2.2012) (להלן: "פס"ד ניג'ם") או כתעודה ציבורית כפי שנקבע בעפ"א (מחוזי תל אביב) 80290/05 מדינת ישראל נ' עמותת שער שמעון (20.4.2006) (להלן: "פס"ד שער שמעון"). עוד טענה המאשימה כי המפקח באמצעותו הוגשו תצלומי האויר זיהה וסימן את מקום ביצוע העיבורת הנטענות על גבי תצלומי האויר, לאחר שהפיקם והדפיסם ממאגר הצילומים של המאשימה וצרפם לדו"ח שערך (ת/1) כך שהחלטה המקורית בצדק יסודה. לסיום חזרה המאשימה והפנתה את תשומת הלב לכך שבהחלטה המקורית נקבע כי תצלומי האויר התקבלו – "כחלק מקובץ המסמכים המהווה את דוח הפיקוח מבלי לפגוע בכל טענה השמורה לסנגור לעניין קבילות תוכנו", כך שסוגית קבילות תוכן תצלומי האויר טרם הוכרעה סופית.

דיון והכרעה

א. בקשה לעיון חוזר

לענין עצם הגשת בקשה לעיון חוזר בנסיבות המקרה שלפני סבורני כי הצדק עם המאשימה. בצדק הפנתה המאשימה אל קביעת בית המשפט העליון ברע"א 1574/11 שטראוס שיווק בע"מ נ' משה אורמן (14.7.2011), הגם שבהליך אזרחי מדובר אולם העקרונות שנקבעו שם יפים גם לעניינינו, על פיה –

"הבקשה לעיון חוזר הוגשה על ידי המבקשת מבלי שחל כל שינוי נסיבות המצדיק את הגשתה... לעניין זה יצויין כי ככלל דרך המלך לתקיפת החלטות של בתי המשפט אינה בדמות הגשת "בקשה לעיון חוזר" כל עוד לא חל שינוי נסיבות המצדיק את העיון מחדש, שכן אין לפנות לבית המשפט שנתן את ההחלטה בבקשה חוזרת באותו עניין כאשר הטענות הינן "ערעוריות" באופיין. עם זאת, כאשר לא חל שינוי נסיבות רשאית הערכאה שנתנה את ההחלטה הראשונה לשנותה, אולם זאת רק במקרים נדירים כאשר מתברר לבית המשפט כי נתן החלטה מוטעית, בייחוד כאשר מדובר בתיקון שאין בו כדי לפגוע בזכויות הדיוניות והמהותיות של הצד שכנגד [ראו: ע"א 3604/02 אוקו נ' שמי, פ"ד (4) 505, 508 (2002) (להלן: עניין אוקו); ע"א 3537/03 זאב בר בע"מ נ' מנהל מס ערך מוסף, פ"ד (4) 568, 574-575 (2005); רע"א 8205/08 מצלח נ' כלל חברה לביטוח בע"מ (פורסם בנבו), (12.11.2008) בסעיף 9]."

יש לזכור כי המחוקק הסדיר במקרים ספציפיים בלבד את זכותו של צד להליך משפטי לעתור לעיון חוזר בהחלטה על ידי בית המשפט מלפניו יצאה, כך למשל בסעיף 52 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה – מעצרים), התשנ"ו-1996, באשר ככלל אין זכות מוקנית לצד לבקשה מסוג זה ותקיפת החלטות שיפוטיות אמורה להתבצע בפני ערכאת הערעור.

גם סעיף 52 האמור אינו מקנה זכות זו באופן אוטומטי והיא מותנית באחד משלושה תנאים – גילויין של עובדות חדשות, שינוי נסיבות או חלופ זמן ניכר ממתן ההחלטה נושא הבקשה לעיון חוזר (ראה בש"פ 6526/14 יצחק לוזון נ' מדינת ישראל (29.10.2014), בש"פ 3937/13

בית משפט לעניינים מקומיים בנתניה

תו"ב 15-09-12604 עיריית נתניה נ' גל כפוף מרכז (2000) ואח'

אליהו בן שמעון נ' מדינת ישראל (10.6.2013), בש"פ 6845/07 אלכסנדר קוסטריקין נ' מדינת ישראל (19.8.2007) ועוד ועוד).

אשר למקרים לגביהם כלל אין הזכות להגשת בקשה לעיון מחדש מוסדרת בחקיקה, ברי כי באלה לא יקל הנטל לעומת למקרים בהם מעגן המחוקק זכות זו במפורש, ואמנם במקרה של בקשה שהמחוקק לא קבע לגביה זכות עיון חוזר קבע בית המשפט העליון כך (ע"פ 5135/13 טל יגרמן נ' מדינת ישראל (2.6.2014) שינויי הגופן במקור – א.ב.) –

"בכל הנוגע לבקשה לעיון חוזר בהחלטה על עיכוב ביצוע יש לומר כי החוק אינו מכיר בזכות לקיומו של עיון חוזר בהחלטה על עיכוב ביצוע, אם כי ... לבית המשפט נתונה הסמכת להיעתר לבקשה כזו (ראו: ב"ש 129/80 ינאי נ' עיריית חיפה, פ"ד לד(3) 782, 783 (1980); יעקב קדמי על טדר הדין בפלילים חלק שני 1844 (מהדורה מעודכנת, 2009). ראו והשוו: ע"א 9396/00 קרנית קרן לפיצוי נפגעי תאונות דרכים נ' זנגי, פ"ד נה(3) 537 (2001)). אכן, בית המשפט רשאי לשוב ולעיין בהחלטה שנתן בדבר עיכוב ביצוע, מקום בו הוא מתרשם שהונחה הצדקה לכך בשל שינוי נסיבות משמעותי, במקרים חריגים ויוצאי דופן. אולם, אין בכך כדי להצמיח לבעל דין תוכח כי עניינו יתברר מחדש כל אימת שיגיש בקשה לכך ..."

כאמור בפסק הדין, אמנם לבית המשפט סמכות להיעתר לבקשה לעיון חוזר גם מקום בו לא הכיר המחוקק בזכות זו אולם סעד זה שמור למקרים "חריגים ויוצאי דופן" ולאחר שהוצגה בפניו הצדקה לכך בשל "שינוי נסיבות משמעותי".

בדין, לא העלה הסגור כל הנמקה שהיא להצדקת המהלך החריג ויוצא הדופן של בקשה לעיון חוזר אלא, לאחר שציין כי התנגד לתוצאת ההחלטה המקורית באופן נחרץ ועל סמך נימוקים מבוססים טרם נתינתה, צלל היישר לעומקה של הבקשה משל היה מדובר בענין שהזכות – ולא היא. יוזכר שנית כי הנטל להוכחת קיומן של הנסיבות יוצאות הדופן המצדיקות את העיון החוזר מוטל על המבקש ובענייננו לא הורם נטל זה.

נוכח האמור, צודקת המאשימה בטענת הסף שלה בכך שלא היה מקום להגשת בקשה לעיון חוזר במקרה זה.

עם זאת, בצדק העירה ב"כ המאשימה כי למעשה בהחלטה המקורית לא הוכרעה סופית שאלת קבילותם של תצלומי האויר לענין תוכנם, וייתכן כי ראויה במה זו – במסגרתה העלו הצדדים טיעוניהם בענין קבילות תצלומי האויר בפירוט ותוך הפניות לפסיקה – כי תשמש לבחינת שאלת קבילות תצלומי האויר לגופה והכרעה בה.

לטעמי, הכרעה בענין זה בשלב הנוכחי וטרם הכרעת הדין תקל על המתדיינים לנהל את המשך ההליך, ועל כן – לאור הזכות לדון בבקשה כזו כפי שקבע בית המשפט העליון ובמיוחד מאחר שלמעשה לגוף הענין טרם הוכרעה שאלה זו על ידי – אבחן את שאלת קבילות תצלומי האויר ואכריע בה להלן.

בית משפט לעניינים מקומיים בנתניה

תו"ב 15-09-12604 עיריית נתניה נ' גל כפוף מרכז (2000) ואח'

ב. המסלולים המאפשרים הגשת תצלומי אויר בהליך פלילי הסגור המלומד הפנה אל פסק דינו של בית המשפט המחוזי בתל אביב – פס"ד דאמרי – במסגרתו נקבעו 4 נתיבים להגשת תצלומי אויר כראיות בהליכים פליליים, ולשם בחינת המסגרת הדיונית להלן עיקרי קביעות בית המשפט המחוזי (ההדגשות במקור – א.ב.) –

"מסקירת הפסיקה עולים ארבעה מסלולים אופציונליים המאפשרים הגשת תצלומי אוויר, להלן נסקור את ארבעת המסלולים בהקשר לעובדות הרלוונטיות בתיק הנוכחי.

I. "פרי עבודתו של מומחה אחר"

...

נראה כי נכון לאמר כי הכלל הוא שמומחה הנותן חוות דעת המבוססת על "בדיקות", אמור לבצע את הבדיקות בעצמו, או שהן מבוצעות בפיקוחו הלכה למעשה. כלל זה הוגמש בפסיקה ונקבע כי אין מניעה שהמומחה יסמוך חוות דעתו על ממצאי בדיקות שבוצעו על ידי מומחה אחר, או על ממצאי בדיקות שבוצעו על ידי אחרים הסרים למשמעתו או בהתאם להנחיותיו (י' קדמי "על הראיות" 2003 כרך ב', בע' 672).

ב-ע"פ 566/89 מרציאנו נ' מדינת ישראל, פ"ד מו(4) 539, נקבע כי תנאי המינימום להסתמכות מומחה על ממצאי בדיקות שבוצעו על ידי מומחה אחר הנם:

- א. שהרישומים ... נערכו על-ידי עובד מיומן של יחידה בשירות הציבורי;
- ב. לפי החובה החוקית שהייתה מוטלת עליו; ג. לפי הנהלים שבגדרם פעל;
- ד. שהיה פיקוח ממשי על קיום הנהלים; ה. שקיימת הסתברות ראייתית גבוהה שתוכנם של הרישומים אמת; ו. שהרישומים מוגשים לראיה על-ידי ראש היחידה או האחראי לה שבכוחו להעיד שכל התנאים הנזכרים לעיל נתקיימו" (להלן: "הלכת מרציאנו").

...

II. מסלול "תעודת עובד ציבור"

...

הגישה הנוקטת במסלול זה קובעת כי תצלומי האוויר הנם בבחינת "תעודת ציבורית", כהגדרתה בסעיף 29 לפקודת הראיות (נוסח חדש) תשל"א - 1971, בהיותם חלק "ממעשה ביצוע של הרשות המקומית", או לחילופין, בשל היותם חלק מן הרשומות הרשמיות של הרשות המקומית. בכל פסקי דין שאימצו גישה זו נקבע כי אין צורך להביא עדות ממקור ראשון, כגון הטייס שהטיס את המצלמה, לשם הגשתם ... כדי להעמיד דברים על דיוקם: ב-ע"פ (ת"א) 285/97 מדינת ישראל נ' יחיא, דינים מחוזי, כרך כו(10) 623 (להלן "פרשת יחיא") קבע בית משפט זה כי תצלומי אוויר,

בית משפט לעניינים מקומיים בנתניה

תו"ב 15-09-12604 עיריית נתניה נ' גל כפוף מרכז (2000) ואח'

שנערכו על ידי מחלקת המדידות הממשלתית והמוחזקים במחלקה זו, ניתן להגיש בליווי תעודת עובד ציבור. אולם, כדי שניתן יהיה להגישם בצורה זו על התצלום לעמוד בקריטריונים של תעודה ציבורית כהגדרתה בסעיף 29 לפקודת הראיות [נוסח חדש], התשל"א-1971 (להלן: "הפקודה"). לאחר מכן יש לבדוק האם תעודת עובד ציבור מאשרת ומתעדת אחת מדרכי ההוכחה המפורטות בסעיף 32 לפקודה. כאשר המדובר בתצלומי אוויר שבוצעו על ידי חברה פרטית, לא ניתן להגישם באמצעות מסלול "התעודה הציבורית", משום שהחברה הפרטית אינה אחד הגופים המנויים בסעיף 29 לפקודה, אלא אם כן יש בסיס לממצא עובדתי לפיו התצ"א נעשתה מטעם עיריית תל-אביב, הגם שלא על ידה. אמרנו בנושא זה בפרשת יחיא: "עדיין אי אפשר "להצניח" צילום כראיה, יש מאין, ללא עדות לגבי מועד הצילום, אתר הצילום, היותו "אמיתי"... צילום פרטי, אינו הופך להיות "תעודה ציבורית", כהגדרתה בסעיף 29 לפקודת הראיות [נוסח חדש], התשל"א-1971, רק משום שהצילום בוצע מן האוויר. צילום כזה אינו "מעשה חקיקה, שיפוט או ביצוע", של המדינה, של משרד ממשלתי, של רשות מקומית, של בית משפט או של גוף רשמי אחר, או של עובד מדינה; ועל כל פנים לא הוכח, כי הצילומים המבוצעים ע"י החברה הפרטית, אופק צילומי אוויר בע"מ, הם חלק ממעשה ביצוע של אחד הגופים הנ"ל, או מוחזקים כחלק מן הרשומות הרשמיות שלה".

האמור שם יפה גם לעניינו. תצלומי האוויר בוצעו על ידי חברת "אופק" - שהנה חברה פרטית, ומאחר ולא הוכח כי הם חלק ממעשה ביצוע של אחד הגופים הנזכרים לא ניתן להגישם באמצעות מסלול "התעודה הציבורית".

III. העדת עד ממקור ראשון

בפרשת יובל הנ"ל, קבעה כב' השופטת מ' דיסקין כי ככלל, לצורך הוכחת תוכנם של תצלומי האוויר בהתייחס לעובדות ולעניינים "הטכניים", שומה על המבקש להציגם להעיד עד ממקור ראשון. יחד עם זאת - אין חובה להעיד את הטייס או הטייסים המסויימים שביצעו את תצלום האוויר. קיימת אפשרות להעיד עובד של חברת "אופק", האמון על כל אותם הליכים מקצועיים הכרוכים בביצוע תצלומי האוויר על ידי החברה, והוא יכול על כן להעיד על תנאיהם ואופן צילומם לרבות כל אותם נתונים "טכניים", באופן שיכשיר את הקרקע לקבילותם. ...

IV. מסלול הראיה הקושרת

בעפ"א (ת"א) 80013/01 שוקרללה נ' עיריית תל-אביב (לא פורסם), הבענו את דעתנו כי ניתן להגיש תצלומי האוויר במסגרת חוות הדעת של המפענחת, אם הוכחה הזיקה

בית משפט לעניינים מקומיים בנתניה

תו"ב 15-09-12604 עיריית נתניה נ' גל כפוף מרכז (2000) ואח'

המתבקשת "בין שני הקודקודים של המשוואה שהם תצלום האוויר ותרשים הסביבה מחד, לבין כתובת המבנה מאידך".

במילים אחרות הצגת ראייה הקושרת את תצלומי האוויר למקרקעין נשוא כתב האישום, כגון ביקור, זיהוי ואיתור במקום, תוך השוואה לתרשימים ותצלומי האוויר שערכה המפענחת - יוצרת את הזיקה המתבקשת ו"מכשירה" את תצלומי האוויר.

לדברים שאמרנו בעניין שוקרללה נוסיף את הדברים הבאים: כאשר הוכח הקשר בין תרשים הסביבה, לבין תצלום האוויר באמצעות ראייה נוספת, יורד תצלום האוויר מ"גדולתו" כנדבך עיקרי עליו מושתת זיהוי המקום, והופך להיות חוליה בשרשרת של חוליות היוצרות יחד את השלם - קרי הבטחון כי מדובר במבנה שלא היה במקום קודם, והוקם בשלב מאוחר יותר.

למן הרגע שהמפענחת, או אי מי אחר יצר את הקשר, הרי תצלום האוויר הוא מכשיר עזר בלבד וככזה - אינו חייב לעמוד בקריטריונים שנקבעו לעניין קבלת תצלום אוויר כראייה עצמאית. הראייה במקרה זה הינה הקשר שנוצר בין הצילום לבין הממצאים בשטח (שהוכחו בביקור, צילום וכו').

בפרשת יחיא הנ"ל נקבע כי בהעדר עדות לגבי ביצוע הצילום - יש לקבוע כי תצלומי האוויר לא הוגשו כדין, וזאת גם מהטעם שלא היתה שום ראייה לפני בית המשפט הקושרת את התצלומים למקרקעין נשוא כתב האישום.

סוף דבר בנושא זה: כדי להכשיר תצלומי אוויר שנערכו על ידי אופק, שהנה חברה פרטית, נדרשת ראייה נוספת כלשהי (כגון סיור במקום) שתקשר את תצלומי האוויר למקרקעין נשוא כתב האישום. "

ראינו, אם כן, כי במישור העקרוני סקר בית המשפט המחוזי 4 נתיבים שונים בהם יכול המבקש להגיש תצלומי אוויר להלך בתנאי שיעמוד במגבלות כל נתיב ומעקשיו.

עם זאת, המאשימה הפנתה אל פסקי דין המציעים ערוצים נוספים אשר יאפשרו הגשת תצלומי אוויר כראיות קבילות בהליך פלילי, ותחילה אל פס"ד ניגיס העוסק בקבלת תצלומי אוויר כרשומה מוסדית על פי סעיף 36 לפקודת הראיות וקובע כדלקמן (פסקה 33) -

"ער אני לכך, כי שאלת קבילותו של ת/12 (=תצלום אוויר ממערכת GIS, ראה פסקה 24 לפסק הדין - א.ב.) לא הוכחה, אולם ראוי להדגיש ולציין, כי בית המשפט קמא הסתמך על ת/12, עת שקבע ממצאים על סמך האמור בת/12 ... לא זו אף זאת וכמפורט לעיל, לא מדובר בפלט מחשב שהוגש, שלא באמצעות עורכו. כאמור לעיל, בהחלט ניתן לראות את הפקח כמי אשר הפיק את ת/12 בעצמו, גם אם על ידי שלוחתו - הפקידה, עת שישב על ידה!

...

למעלה מן הצורך אוסיף ואומר, כי ת/12 הנ"ל, הינה מפת תצלום אוויר של תחומי הגן הלאומי, ודומה, שלא יכול להיות ספק בנכונותו של תצלום אוויר! עוד ראה, לעניין דרכי

בית משפט לעניינים מקומיים בנתניה

תו"ב 15-09-12604 עיריית נתניה נ' גל כפוף מרכז (2000) ואח'

הוכחת תנאי הקבילות של פלט מחשב והנטל להוכיח זאת בספרו הנ"ל של קדמי, בחלק השני עמ' 987, ובפסקה שם. לעניין זה אבקש להפנות במיוחד לת"פ (ת"א) 40406/01 מדינת ישראל נ' חיים עאמר וכדלהלן;

"כיוצא מדרישות אלה, אין צורך, כי מטעם המוסד יעיד אדם המכיר את תוכן המסמך או שיש לו ידיעה אישית לגבי תוכנו. עד זה צריך להראות, כי נתקיימו, באופן מבני או טיפוסי, התנאים האמורים.

גם לגבי העמידה בתנאים של הפלט אין צורך להביא הוכחה קונקרטית לכך שהוא עמד הם, אלא לזאת שהוא שייך לסוג כזה של הפלטים, העומדים בתנאים. דרך ההפקה צריכה להעיד על אמינותה בעוד דרך איסוף הנתונים ודרך עריכתם צריכים להעיד על אמיתות התוכן".

עוד אפנה לעפ"א (ת"א) 8329/05 גל אריאלה נ' מדינת ישראל וכדלהלן:

"פלטי המחשב הללו נערכים בעיריית תל אביב במהלך פעולתה הרגילה של העירייה ומכאן שהם "רשומה מוסדית". על רשומה כזאת חלה החזקה הקבועה בסעיף 36(א) לפקודת הראיות לאמור: "רשומה מוסדית תהא ראייה קבילה להוכחת אמיתות תוכנה בכל הליך משפטי... (ההדגשה שלי). מכאן מתבקש שפלטי המחשב הללו כ"רשומה מוסדית" הם ראייה המוכיחה את תוכנה; היינו שהודעות הקנס של המערערת הומצאו לה בדואר רשום והוחזרו משום שלא נדרשו בידי הנמען.

גם אם תוכנה של "רשומה מוסדית" ניתן לסתור (להזים) והוא על דרך של דרישת הצד שהרשומה פועלת נגדו להזמין עדים רלוונטיים לחקירה נגדית שתכליתה להזים את הרשומה (סעיף 36(ד) לפקודת הראיות). גם מהלך מזים כזה לא נעשה בענייננו".

גם בענייננו ניתן לקבוע בהסתמך על עדות הפקח, כי דרך ההפקה של ת/12 מעידה על אמינותה, כפי שנקבע על ידי השופט כספי בעניין עאמר.

סבורני גם, כי לא יכול להיות חולק כי באיסוף נתוני התצ"א עצמה, יש משום ראייה לאמיתות תוכנה.

מי הרוצה ליזום, או לסתור אמינות זו מתכבד לחקור את העד המציג את הרשומה, או את הפלט בדרך של חקירה נגדית, וכפי שנקבע על ידי השופט ד"ר עודד מודריק בעניין גל אריאלה שצוטט לעיל."

ערוץ נוסף אליו הפנתה המאשימה הוא הערוץ של תעודה ציבורית, כפי שנקבע בפס"ד שער שמעון – 16. למעלה מן הצורך, אני מבקש להתייחס להחלטתו של בימ"ש קמא – לעניין קבילות תצלומי האוויר. ביהמ"ש טעה כשהסיק מפס"ד דמארי כי תצלומי האוויר אינם קבילים. בע"פ (ת"א) 285/97 מדינת ישראל נ' יחיא, תק-מח 98(3) 1409, קבע בימ"ש זה, כי תצלומי האוויר שנעשו על ידי חברה פרטית, אינם קבילים להגשה,

בית משפט לעניינים מקומיים בנתניה

תו"ב 15-09-12604 עיריית נתניה נ' גל כפוף מרכז (2000) ואח'

"סתם כך", ע"י "הצנחתם" לדוכן השופט, ללא עדות מתאימה, משלא נתקיימו

התנאים להיותם תעודה ציבורית (להלן: פרשת יחיא).

17. בפרשה מאוחרת יותר, עפ"א (ת"א) 80272/02 לוי אברהם נ' מ"י, תק-מח 2005(1)

7669, נידונה שאלת קבילותם של תצלומי אוויר שצולמו ופותחו על ידי החברה

הפרטית "אופק". באותו עניין התקבלה הטענה, כי התצלומים הם בגדר תעודה

ציבורית, לאור הנתונים שפורטו על ידי המומחית לפענוח בחוות דעתה באשר

למקור התצלומים; אופי עבודתן של החברות הפרטיות שהעירייה מעסיקה;

שחברת "אופק" משמשת קבלן ביצוע לעבודות צילום אוויר והפקת הגדלות מתצ"א,

וכי היא מועסקת על ידי עיריית ת"א ומבצעת בעבורה את מטלות הצילום; האופן

בו התצלומים נשמרים בידי העירייה; והשימושים אשר העירייה עושה בתצלומים.

....

18. בפסק דין מאוחר נוסף של בית משפט זה, מיום 1.2.06, עפ"א (ת"א) 80094/04

אואקנין נ' מ"י, נקבע:

"האמור בחוות הדעת של ירקוני, מכשיר את קבילותם של הצילומים שלא

באמצעות מי שצילם אותם בפועל. אנו מפנים לאמור בת/5. את דברינו בנושא

זה אמרנו בע"פ 80272/02 (במקור מופיעה הפניה מוטעית להליך 08722/02

– ז' ה') לוי אברהם נ' מדינת ישראל, פסקה 7, 8, שם. קבענו באותו עניין כי

האמור בפתיח לחוות הדעת (עד לקטע שמפרט את פרטי השכלתה של

המומחית), יש בו משום הוכחה לכך שהצילומים המבוצעים על ידי חברת

אופק, הם חלק ממעשה ביצוע של הרשות או מוחזקים כחלק מן הרשומות

הרשמיות שלה. אין צורך בתצהיר של חברת אופק כדי להוכיח נושא זה. מה

שנאמר בנושא זה בחוות הדעת בפרשת לוי הנזכרת, זהה לאמור בחוות הדעת

של ירקוני בענייננו (ת/5)" (ההדגשה לא במקור).

19. הדברים דומים עד כדי זהות, גם לאמור בעמ' 2 לחוות הדעת ת/16 בענייננו:

"תצלומי האויר עליהם נסמכת חוות דעתי בוצעו ע"י חברות "נשר צילומי

אויר בע"מ" ו"אופק צילומי אויר" המשמשות כקבלן ביצוע לעבודות צילום

אוירי והפקת הגדלות מתצ"א. חברות "אופק" ו"נשר" מועסקות על ידי

עיריית תל אביב ומבצעת (במקור) את מטלות הצילום, התיחום, ההגדלות

ותוצרי תצ"א נוספים עפ"י מפרטים טכניים לביצוע וכללים מנחים כפי

שנקבע ע"י המרכז למיפוי ישראל שבמשרד הבינוי והשיכון. תצלומי האויר

המסופקים לעירייה ע"י חברות "אופק" ו"נשר" מקוטלגים, רשומים

ושמורים במחלקת המדידות שבמנהל ההנדסה של עיריית תל אביב יפו

ובארכיון חברות "אופק" ו"נשר". התצלומים משמשים לצרכי מעקב ופיקוח

שוטף על מצב הבניה והמקרקעין בעיר, לפענוח ואימות השימוש במקרקעין,

בית משפט לעניינים מקומיים בנתניה

תו"ב 15-09-12604 עיריית נתניה נ' גל כפוף מרכז (2000) ואח'

לצורכי תכנון עירוני – תחבורה, שימושי קרקע, תכניות בנין עיר (תב"ע) ותשתיות הנדסיות".

20. אשר על כן, תצלומי האוויר כשלעצמם קבילים, בגדר תעודה ציבורית, מכוח האמור בחוות הדעת של המומחית לפענוח – שלא נסתר בשלב זה. משקלם הראייתי של תצלומי האוויר, חוות דעתה ועדותה של המפענחת ייקבע בהתאם למכלול הראיות שיהיו בפני ביהמ"ש. ראיות אלו יכולות להיות מגוונות ואין מקום לעריכת רשימה סגורה שלהן. אין לראות בביקור של המפענחת בשטח, משום ראיה הכרחית או בלעדית."

ראינו אם כן שישה כלים מתחום דיני הראיות המאפשרים קבלת תצלומי אויר כראיות קבילות אם יעמדו בתנאים שנקבעו ביחס לכל אחד מהם, ועתה נבחן האם ואילו מביניהם רלוונטיים לענייננו והאם אכן עומדים תצלומי האוויר שסוגית קבילותם טעונה הכרע במקרה דנן בתנאי אחד מהם. דומני כי אין צורך להרחיב ביחס לכך שאין מתקיימים בענייננו התנאים לראות בתצלומי האוויר פרי עבודתו של מומחה אחר אשר המומחה המעיד סמך עליהם שכן אין מדובר בענייננו בעד המעיד כמומחה, כן נהיר כי אין לראות בתצלומי האוויר ממערכת GIS תעודת עובד ציבור ואף ברי כי תצלומי האוויר לא הוגשו במסגרת עדות מי שצילמם. אבחן, איפוא, את יתר נתיבי הקבילות של תצלומי אויר ביחס לעובדות המקרה שלפני.

ג. קבילות תצלומי האוויר על בסיס ראיה קושרת

כפי שראינו לעיל קבע בית המשפט בפס"ד דאמרי כי ניתן להגיש תצלומי אויר כאשר מוכחת זיקתם אל המקום והמבנה אשר נטען כי צולמו באמצעות ראיה נוספת הקושרת ביניהם. בית המשפט ציין כי ראיה קושרת כאמור יכול שתהיה ביקור, זיהוי ואיתור במקום, תוך השוואה לתרשימים ותצלומי האוויר, והיא שתיצור את הזיקה המתבקשת וה"מכשירה" את תצלומי האוויר. הסנגור ביקש לטעון כי בענייננו לא מתקיימים תנאי מסלול ראייתי זה לאור הציטוט הבא אליו הפנה מתוך פסק הדין אשר הסתמך על פס"ד דאמרי (תו"ב (רמת גן) 15-08-21411 ועדה מקומית לתכנון ובניה רמת גן נ' יונה חתוכה (30.1.2017)) והסיק מתוכו כדלקמן –

"עפ"י חלופה זו, ניתן להגיש תצלומי אויר במסגרת חוות דעת של מפענח ובלבד שהוכחה הזיקה המתבקשת שבין תצלום האוויר ותרשים הסביבה מזה – לבין כתובת המבנה מזה."

לטענת הסנגור מאחר שתצלומי האוויר בדידן לא הוגשו באמצעות מפענח אלא באמצעות המפקח מטעם המאשימה יש בכך כדי לשלול את הגשתם על פי מסלול זה. אינני מקבל טענה זו.

עיון בפס"ד דאמרי עצמו מלמד כי פסק הדין קובע מבחן רחב ופחות נוקשה מכפי שניסה הסנגור לטעון, וכך נאמר בו (ההדגשה בקו תחתון במקור, ההדגשה באות מוטה ומוגדלת שלי – א.ב.) –

בית משפט לעניינים מקומיים בנתניה

תו"ב 15-09-12604 עיריית נתניה נ' גל כפוף מרכז (2000) ואח'

"בעפ"א (ת"א) 80013/01 שוקרללה נ' עיריית תל-אביב (לא פורסם), הבענו את דעתנו כי ניתן להגיש תצלומי האוויר במסגרת חוות הדעת של המפענחת, אם הוכחה הזיקה המתבקשת "בין שני הקודקודים של המשוואה שהם תצלום האוויר ותרשים הסביבה מחד, לבין כתובת המבנה מאידך".

במילים אחרות הצגת ראיה הקושרת את תצלומי האוויר למקרקעין נשוא כתב האישום, כגון ביקור, זיהוי ואיתור במקום, תוך השוואה לתרשימים ותצלומי האוויר שערכה המפענחת - יוצרת את הזיקה המתבקשת ו"מכשירה" את תצלומי האוויר.

...

למן הרגע שהמפענחת, לא אי מי אחד יצר את הקשר, הרי תצלום האוויר הוא מכשיר עזר בלבד וככזה - אינו חייב לעמוד בקריטריונים שנקבעו לעניין קבלת תצלום אוויר כראיה עצמאית. הראיה במקרה זה הינה הקשר שנוצר בין הצילום לבין הממצאים בשטח (שהוכחו בביקור, צילום וכו').

בפרשת יחיא הנ"ל נקבע כי בהעדר עדות לגבי ביצוע הצילום - יש לקבוע כי תצלומי האוויר לא הוגשו כדיון, וזאת גם מהטעם שלא היתה שום ראיה לפני בית המשפט הקושרת את התצלומים למקרקעין נשוא כתב האישום.

סוף דבר בנושא זה: כדי להכשיר תצלומי אוויר שנערכו על ידי אופק, שהנה חברה פרטית, נדרשת ראיה נוספת כלשהי (כגון סיור במקום) שתקשר את תצלומי האוויר למקרקעין נשוא כתב האישום.

נמצא כי בשונה ממה שביקש הסנגור לקרוא אל תוך תנאי הנתוב של ראיה קושרת על פי פס"ד דאמרי אין כל הכרח כי הראיה הקושרת תובא דווקא באמצעות מפענחת/תצלומי אוויר אלא די בכך שעד יעיד על סיור במקום והשוואה בין תצלום האוויר לבין המצב בשטח המצביעה על כך שתצלום האוויר משקף את המצב כדי להכשיר את קבילות תצלומי האוויר, ויכול הדבר להעשות גם באמצעות ראיה קושרת אחרת.

בענייננו, העיד המפקח מטעם המאשימה כדלקמן (עמ' 8 לפרוטוקול שורות 2-14) –

"ש. על התצ"א יש סימונים א', ב', מי סימן.

ת. אני.

ש. מה זה א, ב'.

ת. הסימונים האלה זה מצב בשטח, חריגות בניה, נשוא התראה הנ"ל.

ש. מה שכתבת בעמוד הראשון צילמת על התצלום.

ת. נכון, זה חומר גרפי וזה חלק בלתי נפרד מהדוח שלי.

ש. מה זה העמוד הבא?

ת. אותו הדבר, צילום של אותם בניינים.

ש. העמוד הבא.

בית משפט לעניינים מקומיים בנתניה

תו"ב 15-09-12604 עיריית נתניה נ' גל כפוף מרכז (2000) ואח'

ת. זה תמונות מהשטח בזמן ביצוע הביקורת, אני צילמתי את התמונות וגם סימנתי את הסימונים. הסימונים א' ו- ב' מסמנים אותה בניה בלתי חוקית, כשראינו אותו בתצ"אות בדפים הקודמים.
ש. מה הכוונה.

ת. ראינו מלמעלה, עכשיו אני מצלם את זה ברחוב, איך זה נראה בחזיתות." בעדותו זו של המפקח יש כדי להוות ראיה קושרת כפי שנקבע בפס"ד דאמרי שכן העד מצביע על קיומו של סיור בשטח ועל השוואת המצב הקיים בו למופיע בתצלומי האויר, כאשר בהמשך הוא אף צילם בעצמו תמונות המצביעות על תמונת מצב דומה מזוית אחרת ומשלימות את הראיה הקושרת. לאור האמור לעיל, ובשים לב לערוץ הראיה הקושרת, תצלומי האויר שהוגשו בענייננו קבילים.

ד. קבילות תצלומי האויר כרשומה מוסדית

ראינו כי המאשימה טענה כי קיים כלי משפטי נוסף לקבלת תצלומי אויר – קבלתם כרשומה מוסדית על פי קביעת בית המשפט המחוזי נצרת הפס"ד ניג"ם.
אעיר כבר עתה כי בעקבות קביעת בית המשפט המחוזי בפס"ד ניג"ם הלכו גם בתי משפט נוספים וקבלו תצלומי אויר ממערכת GIS אשר הוגשו באמצעות פקחי ועדות לתכנון ובניה, דוגמת המאשימה, כרשומות מוסדיות, וראה למשל – עפ"א (מחוזי חיפה) 51842-09-16 סאלח זיאן נ' ועדה מקומית לתכנון ובנייה גליל מרכזי עכו (27.11.2016), ע"פ (מחוזי נצרת) 15510-04-15 אבראהים בשר נ' הוועדה המקומית לתכנון ובניה מבוא עמקים (12.7.2015), ת"פ (עכו) 1330/07 מדינת ישראל הועדה המחוזית לתכנון ובניה – צפון נ' כמאל זוהיד (3.7.2014), תו"ב (בית שאן) 29383-08-11 ועדה מקומית לתכנון הגליל המזרחי נ' סופיאן עווד (29.3.2016) ועוד רבים.
אצטט בהקשר זה שנית דברים שהובאו בפס"ד ניג"ם מתוך ת"פ (מחוזי תל אביב) 40406/01 מדינת ישראל נ' חיים עאמר (5.9.2002) –

"כיוצא מדרישות אלה (של סעיף 36 לפקודת הראיות – א.ב.), אין צורך, כי מטעם המוסד יעיד אדם המכיר את תוכן המסמך או שיש לו ידיעה אישית לגבי תוכנו. עד זה צריך להראות, כי נתקיימו, באופן מבני או טיפוסי, התנאים האמורים.
גם לגבי העמידה בתנאים של הפלט אין צורך להביא הוכחה קונקרטיית לכך שהוא עמד הם, אלא לזאת שהוא שייך לסוג כזה של הפלטים, העומדים בתנאים. דרך ההפקה צריכה להעיד על אמיתותה בעוד דרך איסוף הנתונים ודרך עריכתם צריכים להעיד על אמיתות התוכן."

על סמך דברים אלה קיבל בית המשפט העניין ניג"ם את תצלומי האויר ובדומה לכך סבורני כי גם בענייננו קמה תשתית המאפשרת קבלת תצלומי האויר כרשומה מוסדית, כפי שטענה בצדק המאשימה.

עיון בעדות המפקח מלמד כי הלה העיד כי (עמ' 5 לפרוטוקול שורה 3 – עמ' 6 שורה 27) –

בית משפט לעניינים מקומיים בנתניה

תו"ב 15-09-12604 עיריית נתניה נ' גל כפוף מרכז (2000) ואח'

י"ש. מה זה התצלום שאני מציגה לך.

ת. תצלום אוויר של המבנה.

ש. מאיפה יש לך אותו ומה הזה הסימונים עליו.

...

ת. יש לנו תוכנה במחשב גי.איי.אס ומה שמסומן זה בניה שהיתה ביום ובתאריך מסויים בשנה.

ש. איך זה הגיע לפה מהתוכנה.

ת. אני עבדתי איתה והוצאתי את זה.

ש. איך ידעת להוציא את זה ולא דבר אחר.

ת. זה המקצוע שלי.

ש. איך התוכנה יודעת להדפיס דווקא את המקום הזה.

...

ש. ספר את תהליך העבודה מול התוכנה מה עשית.

ת. אני מזהה את המקום, שאני נמצא בבניין המקום במקום הנכון. יש כמה אופציות,

יש תוכנה קומפלוט לרישוי ופיקוח."

עדוּתו זו של המפקח מצביעה באופן ברור על אופן הפקת תצלומי האויר מתוך מערכות העיריה על ידו (כאשר יוזכר כי בפס"ד ניגים עמד המפקח המעיד ליד מי שהפיקה את התצלומים ועם זאת הללו הוכרו כקבילים ובענייננו עשה זאת בעצמו), כאשר בכך די על מנת לקבוע כי על פי הכלל שנקבע בפס"ד ניגים תצלומים אלה קבילים כרשומה מוסדית.

אזכיר כי הסגור הלין על העובדה שנחשף לראשונה לנוהל העבודה של המפקח בעת עדותו ולא קיבל אותו במסגרת חומר הראיות, אולם העד אינו מצביע על נוהל במובן של מסמך או תכתיב מונחת מלמעלה הכולל הוראות נוקשות כיצד עליו לפעול אלא את שיטת העבודה בה הוא נוקט בהדפיסו תצלומי אויר מתוך מערכת ה-GIS וכיצד הוא מזהה כי תצלומי האויר מתייחסים לאתר שהוא מבקש לבדוק.

לאור האמור סבור אני כי גם על פי נתיב זה תצלומי האויר שהוגשו בענייננו קבילים.

ה. קבילות תצלומי האויר כתעודה ציבורית

הנתיב הבא בו מציעה המאשימה לפסוע בדרך להכרה בקבילות תצלומי האויר הוא הנתיב של תעודה ציבורית על פי קביעת בית המשפט בפס"ד שער שמעון.

בפסק הדין האמור, לאחר שנקבע כי ההחלטה כי תצלומי אויר אינם קבילים על פי פס"ד דאמרי בטעות יסודה, הובאו מספר דוגמאות של פסקי דין בהם קבלו בתי המשפט תצלומי אויר של החברות אופק צילומי אויר ונשר צילומי אויר, המזינים את מערכת GIS, באשר נקבע כי הם מהווים תעודה ציבורית וקבילים ככזו.

בית משפט לעניינים מקומיים בנתניה

תו"ב 15-09-12604 עיריית נתניה נ' גל כפוף מרכז (2000) ואח'

באחד מפסקי הדין עליהם נסמך פס"ד ניגים נקבע כי (ע"פ 80272/02 לוי אברהם נ' מדינת ישראל
בפסקאות 7-8. ההדגשה בפס"ד ניגים במקור – א.ב.) –

**"קבענו באותו עניין כי האמור בפתיח לחוות הדעת (עד לקטע שמפרט את פרטי
השכלתה של המומחית), יש בו משום הוכחה לכך שהצילומים המבוצעים על ידי חברת
אופק, הם חלק ממעשה ביצוע של הרשות או מוחזקים כחלק מן הרשומות הרשמיות
שלה. אין צורך בתצהיר של חברת אופק כדי להוכיח נושא זה."**

דא עקא, דווקא ביחס לנתיב זה אינני משוכנע כי הצדק עם המאשימה וכי הוא יכול לבסס קבילות
של תצלומי האויר במקרה זה.

בפסקי הדין האמורים התבססו בתי המשפט בקביעתם על חוות דעת מומחים לפענוח תצלומי אויר
אשר תמכו בצילומי האויר שהוגשו והעידו על אופן פעילות חברות אלה, על העובדה שהן מועסקות
עבור הרשות בהתאם למפרטים טכניים של הרשויות ועוד, עדויות שלא הובאו לפני.

ייתכן כי בפס"ד ניגים ניתן לראות בנין אב לגבי תצלומי אויר של החברות אופק או נשר, מקום בו
מוכח כי אכן הן אלה שהזינו את הנתונים שבמאגר העירייה, אולם בדנן לא נעשה כך ולא הוכח בפני
מה המקור המזין את צילומי האויר אל מערכת המאשימה וממילא לא ניתן לדעת האם חלה הקביעה
האמורה גם על צילומי אויר אלה והאם בכלל מקורם בחברות האמורות.
על כן אין בנתיב זה כדי להוות מקור לקבילות תצלומי האויר.

ו. החלטות המותבים האחרים בבית משפט זה

הסגור הפנה אל החלטות קודמות של חברי, כבי' השופט עוז ניר נאוי בת"פ (נתניה) 15-06-1055 מדינת
ישראל נ' יעקב קניגשטיין (17.3.2016) וכבי' השופטת הדס שיינרט רוזנברג בתו"ב (נתניה) ועדה
מקומית לתכנון ובניה שרונים נ' שמעון אבו ובניו בע"מ (14.10.2015) אשר נמנעו מלהתיר הגשת
תצלומי אויר שהופקו ממערכת GIS.

עיון בהחלטות חברי האמורות מצביע על כך שלפניהם הוצגו תצלומי אויר שעליהם כיתוב המצביע על
אי קבילות בהליכים משפטיים או העדר נתוני תאריך וכד' ועל כן יכול אני להיות שותף למסקנותיהם
המלומדות.

שונה הדבר מעניינינו אנו, עת נוסף לעובדה שהמפקח העיד על אופן ומועד הפקת התצלומים מתועד על
גביהם מועד הצילום באופן מסודר.

בהקשר זה ראוי להפנות אל קביעה נוספת של בית המשפט בפס"ד דאמרי על פיה –

**"בפרשת שוקי הנ"ל נקבע כי משום שתצלומי האויר הנדונים מהווים חלק ממאגר
הצילומים העומד לרשות העירייה, מאגר שנעשה בו שימוש שוטף לצרכים רבים והוא
מהווה חלק ממערכת מידע המופעלת על ידי העירייה, הרי שעל הטוען לפגם בתצלומי
האוויר, מוטל הנטל להביא ולו ראשית ראיה לשם ביסוס טענתו. נראה לנו שיש מקום
לאימוץ הלכה זו. משנפתחה הדלת להגשתם של תצלומי האויר, ובהתחשב בכל
המאפיינים שפורטו לעיל ותפקידם כמאגר מידע מעין רשמי כאמור לעיל, נראה לי כי**

בית משפט לעניינים מקומיים בנתניה

תו"ב 15-09-12604 עיריית נתניה נ' גל כפוף מרכז (2000) ואח'

יש לאמץ לגביהם את חזקת התקינות. לפיכך הנטל להוכיח כל פרט ופרט בהם לרבות התאריך, הוא נטל רדום, ועל המבקש לטעון לטעות שנפלה בהם להביא כאמור ראשית ראיה לדבריו (לעניין הנטל לערעור אמינות תצלומי האוויר ראה גם ע"א 482/59 בדואן נ' מדינת ישראל, פ"ד טו(1) 906).

נמצא כי בהעדר ראשית ראיה לפגם בתצלומי האוויר בענייננו, בשונה ממה שעמד בפני חברי השופטים, קמה ביחס לתצלומי האוויר חזקת תקינות המעשה המנהלי והטוען לפגם לגביהם עליו הראיה. אשר על כן, אין להקיש מהחלטות חברי המוצדקות להחלטה במקרה המונח לפני.

סיכום

התוצאה העולה גם אם יתקבל רק אחד מן הנתיבים האפשריים שפורטו לעיל היא כי תצלומי האוויר שהגישה המאשימה קבילים כראיות בהליך זה. מובן כי אין בקביעה אודות הקבילות כדי לקבוע מסמרות לענין המשקל הראייתי שיש לייחס להם, אשר יבחן במסגרת הכרעת הדין.

ניתנה היום, ב' ניסן תשע"ח, 18 מרץ 2018, בהעדר הצדדים.

אלי ברנד, שופט

